आश्विनं गृह्णात्यन्वारब्धे वा या वामिति (७.११) ॥८॥ बर्हिष्पवमानस्तवनानन्तरमध्वर्युर्हविर्धानं प्रविश्य द्रोणकलशात्पूतभृतो वा यजमानेऽन्वा॰ब्धे वा परिप्लवया आ॰नसंज्ञं ग्रहं गृ॰ति · यजमानान्वारम्भः शाखान्तरात् · काठके आश्विनं गृह्णाति या वां कशेति द्रोणकलशात्पारिप्लवेनैतस्मादत ऊर्ध्वं प्रातःसवने गृह्णीयान्मरुत्वतीयमाहेन्द्रौ च माध्यन्दिनऽइति · मानवे परिप्लवया द्रोणकलशाद्ग्रहं गृह्णाति या वां कशेति · अतः परिप्लवया सोममादाय ग्रहग्रहणम् न पवित्रेण अनुक्तत्वात् · अनेकेषेकस्यैवान्वारम्भः ।

ग्रहानवेक्षयति यथागृहीतमवकाशान्वाचयन्प्राणाय मऽइति (७.२७) प्रतिमन्त्रम् ॥९॥ ग्रहणक्रमेणाध्वर्युर्यजमानेन ग्र॰क्षयति प्राणाय मऽइत्यादीनवकाशसंज्ञकान्मन्त्रान्प्र॰न्त्रं यजमानं पाठयन् · अतश्चात्रैवं प्रयोगः प्राणाय मे॰पवस्वेति ब्रुवन्नुपाꣳशुमीक्षस्वेति एवं सर्वत्र मन्त्रेष्वध्येषणमूह्यम् ।

उपाꣳशुसवनं द्वितीयम् ॥१०॥ अवेक्षयतीति शेषः · उपांशुग्रहसोमाभिषवार्थं पाषाणम् · ग्रहानित्युक्तत्वात् (१) अस्य चाग्रहत्वाद्वचनमिदम् । यथागृहीतमित्युक्तत्वात् (१) आश्विनस्यापि ग्रहणक्रमेण सर्वान्तेऽवेक्षणं प्राप्नोत्यत आह ·

आश्विनꣳ षष्ठम् ॥११॥ न ग्रहणक्रमेण दशमम् श्रुतौ मैत्रावरुणानन्तरमेव षष्ठस्यावेक्षणश्रुतत्वात् (४.५.६.२) ।

शुक्रामन्थिनौ युगपत् ॥१२॥ शु॰नौ ग्रहौ यु॰पदवेक्षयति तथैव श्रुतत्वात् मन्त्रस्यापि द्विवचनान्तत्वाच्च · य॰तमित्यनेन (१) क्रमेणैकैकस्य प्राप्नोति तस्यायमपवादः अत एव व्यूढछन्दसि द्वादशाहे शुक्राग्रतायां पृथक्पृथगवेक्षणं न भवति किंतु तत्रापि यु॰पदेव ।

पूतभृदाधवनीयौ च विश्वाभ्यो मऽइति (७.२८) ॥१३॥ चकारेण युगपदित्यनुकृष्यते · पू॰नीयौ च सहैव अवेक्षयति तथैव श्रुतत्वात् मन्त्रस्य द्विवचनान्तत्वाच्च अथाम्भृणौ॰पवेथामिति (४.५.६.३) · अग्रहत्वादेतदपि वचनमेव ।

कोऽसीति (७.२९) द्रोणकलशम् ॥१४॥ अमुं मन्त्रं यजमानं वाचयन्नध्वर्युर्द्रो॰शमवेक्षयति ।

भूर्भुवः स्वरिति (७.२९) जपति ॥१५॥ यजमान एव जपति मन्त्रलि-